

पन्नं । तथानुष्ठित एवान्यस्मिन् दिने कूपोपकण्ठे विश्रान्तो ब्राह्मण
 स्तया पङ्गुपुरुषासक्तया सम्प्रेष्य कूपान्तः पातितः । सापि पङ्गुं गृहीत्वा
 कस्मिंश्चिन्नगरे प्रविष्टा । तत्र शुल्कचौर्यरक्षानिमित्तं राजपुरुषैरितस्ततो
 भ्रमद्भिस्तन्मस्तकस्था पेठा दृष्टा । बलादाह्व्य राजाग्रे नीता । राजा
 ५ च यावत् तामुत्पाठयति । तावत् तं पङ्गुं ददर्श । ततः सा ब्राह्मणी
 विलापं कुर्वती राजपुरुषानुपदमेव तत्रागता । राज्ञा पृष्टा को वृत्तान्त
 इति । साब्रवीत् । ममैष भर्ता व्याधिबाधितो दयादसमूहैरुद्धेजितो
 मया स्नेहव्याकुलितमानसया शिरसि कृत्वा तत्सकाशमानीतः । तच्छ्रु
 त्वा राजाब्रवीत् । ब्राह्मणि मे त्वं भगिनी । ग्रामद्वयं गृहीत्वा भर्ता
 १० सह भोगान् भुञ्जाना सुखेन तिष्ठ । अथ स ब्राह्मणो दैववशात् के
 नापि साधुना कूपाडुत्तारितः परिभ्रमंस्तदेव नगरमायातः । तया दृष्ट
 भार्यया दृष्टो राज्ञे निवेदितः । राजन्नयं मम भर्तुर्वैरी समायात् । राज्ञा
 पि बध आदिष्टः । सो ऽब्रवीत् । देव अनया मम सक्तं किञ्चिद्गृहीत
 मस्ति । यदि त्वं धर्मवत्सलः । तद्दापय । राजाब्रवीत् । भद्रे यत् त्वया
 १५ स्य सक्तं किञ्चिद्गृहीतमस्ति तत् समर्पय । सा प्राह । देव मया न
 किञ्चिद्गृहीतं । ब्राह्मण आह । यन्मया त्रिवाचिकं स्वजीवितार्द्धं दत्तं
 तद्देहि । अथ सा राजभयात् तत्रैव त्रिवाचिकमेव जीवितं मया दत्त
 मिति जल्पन्ती प्राणैर्विमुक्ता । ततः सविस्मयं राजाब्रवीत् । किमेत
 दिति । ब्राह्मणेनापि पूर्ववृत्तान्तः सकलो ऽपि तस्मै निवेदितः ।
 २० अतो ऽहं ब्रवीमि ।

यदर्थं स्वकुलं त्यक्तं जीवितार्द्धं च द्धारितं ।

सा मां त्यजति निःस्नेहा कः स्त्रीणां विश्वसेनरः ॥ ४८ ॥

वानरः पुनरप्याह । साधु चेदमुपाख्यानकं श्रूयते ।

न किं दद्यान्न किं कुर्यात् स्त्रीभिरभ्यर्थितो नरः ॥

२५ अनश्वा यत्र द्देषन्ते शिरो ऽपर्वणि मुण्डितं ॥ ४९ ॥